

PLAČILO DDV ZA IZDAJO PROJEKTHNIH POGOJEV

Pojasnilo MF, št. 426-02-8/2004, 17. 2. 2004

Zavezanec je zaprosil za uradno tolmačenje o plačilu DDV za izdajo projektnih pogojev in soglasij ter o obliki zaračunavanja upravne takse.

Po določbah 107. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 35/02) avtentično razlago zakonov sprejema DZ RS. Ministrstvo za finance lahko k omenjenima vprašanjema poda nezavezujoče pravno mnenje.

V prvem vprašanju je zavezanec zaprosil za razlago, ali je kot nosilec javnega pooblastila za izdajo pogojev in soglasij dolžan obračunavati DDV.

Projektne pogoje določa Zakon o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02), v nadaljevanju ZGO-1, ki jih v 5.5.1. točki prvega odstavka 2. člena opredeli kot pogoje, ki jih v skladu s pogoji iz izvedbenega prostorskega akta in skladno s svojimi pristojnostmi, določenimi z zakonom ali predpisom, in na podlagi izvedbenega prostorskega akta določi pristojni soglasodajalec za izdelavo projektne dokumentacije.

5.4. točka prvega odstavka 2. člena ZGO-1 soglasodajalca opredeli kot državni organ, organ lokalne skupnosti ali nosilca javnega pooblastila, za katerega je z zakonom ali predpisom, izdanim na podlagi zakona, določeno, da določa projektne pogoje in daje soglasja za graditev objektov. Soglasje je v 5.5.2. točki prvega odstavka istega člena opredeljeno kot potrditev pristojnega soglasodajalca, da je projektna dokumentacija izdelana skladno s pogoji, ki jih je predhodno določil za njeno izdelavo.

Ministrstvo za finance meni, da je z vidika obveznosti za obračunavanje DDV treba razlikovati med storitvami določitve projektnih pogojev in storitvami izdaje soglasij k projektni dokumentaciji. Določitev projektnih pogojev s strani Energetike služi kot usmeritev pri projektiranju posegov v prostor in omrežje, ki so potrebni zaradi energetskega omrežja, da so le ti skladni s pogoji iz izvedbenega prostorskega akta. Določitev projektnih pogojev je tako ena izmed faz, ki vodijo k pridobitvi soglasja k projektni dokumentaciji, saj soglasodajalec k njej izda soglasje, ko je ta skladna s prostorskim aktom oziroma projektnimi pogoji.

Ministrstvo za finance na podlagi navedenega meni, da določitev projektnih pogojev še ne pomeni upravnega akta, zato pri obdavčevanju storitev določitve projektnih pogojev ni mogoče upoštevati določb tretjega odstavka 13. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 89/98, 17/00 - odločba US, 30/01 in 67/02), v nadaljevanju ZDDV. Storitve določitve projektnih pogojev se tako štejejo za promet, od katerega je treba obračunati DDV po splošni, 20-odstotni stopnji.

Drugačna je ureditev obdavčevanja izdaje soglasij iz 50. člena ZGO-1 in 71. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 79/99, 8/00, 110/02 in 50/03). V primerih soglasij, ki pomenijo upravni akt, kot je npr. odločba, se upoštevajo določbe tretjega odstavka 13. člena ZDDV, zato izdaja takšnih soglasij ni predmet DDV.

Drugo vprašanje zavezanca je bilo, v kakšni obliki lahko zaračunava upravno takso in na kakšen način jo lahko unovči na vlogi za izdajo soglasja.

Na podlagi 8. člena Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 8/00, 44/00, 81/00 in 42/02) se takse plačujejo v taksnih vrednotnicah (upravni kolki), gotovini, z elektronskim denarjem ali drugimi veljavnimi plačilnimi instrumenti.

Prvi člen Pravilnika o izdajanju in uporabi upravnih in sodnih kolkov (Uradni list RS, št. 78/02 in 86/02) določa, da se upravne takse lahko plačujejo v kolkih, če znesek ne

presega 5.000,00 tolarjev. Navedeno pomeni, da se taksa lahko plača z gotovino, elektronskim denarjem ali drugimi veljavnimi instrumenti ne glede na znesek, torej tudi če upravna taksa ne presega 5.000,00 tolarjev. Upravna taksa v kolkih pa se lahko plača samo do zneska 5.000,00 tolarjev.

Ker je zavezanec pridobil javno pooblastilo za izdajo pogojev in soglasij, zanj veljajo enaki pogoji kot za upravni organ.